

Til Lægemedelstyrelsen

Jeg skal som advokat for Veterinærpsygeplejerskernes Fagforening under Serviceforbundet/FH fremkomme med følgende bemærkninger til den fremsendte høring over vejledning om veterinærlægemedler udstedt med udgangspunkt i forordning (EU) 2019/6 af 11. december 2018 om veterinærlægemedler og om ophævelse af direktiv 2001/82/EF (herefter VMR).

Indledningsvis henvises der til synspunkterne i høringssvar fra Den Danske Dyrlægeforening og Veterinary Industry Nordic (VINordic), som Veterinærpsygeplejerskernes Fagforening kan støtte op om.

Herudover bemærkes det, at forordningen som bekendt har forrang overfor dansk lovgivning. Udgangspunktet for en forordning er, at denne ikke skal suppleres af dansk lovgivning eller lignende. Generelt bør der udvises stor tilbageholdenhed med tiltag fra dansk side, der kan forrykke, fortolke eller i øvrigt udgøre en afvigelse fra forordningens udgangspunkt. Alene i det klare tilfælde, hvor forordningen helt undtagelsesvis overlader det til national ret at udfylde reglerne, kan dette ske under hensyntagen til nuværende lovgivning og praksis - i dette tilfælde den relevante lovgivning og praksis i dyrlægebranchen.

Det er umiddelbart opfattelsen, at den foreslåede vejledning om lægemidler til dyr går længere end, hvad der må anses rimeligt/muligt i forhold til forordningen og i forhold til en række faktiske forhold, herunder særligt Veterinærpsygeplejerskerne nuværende ansvarsområde og opgavevaretagelse. Veterinærpsygeplejerskerne indtager i dag en helt central rolle i arbejdet med medicin til dyr. Det skal således sikres, at vejledningen ikke udfærdiges således, at denne i realiteten lægger op til at veterinærpsygeplejersker afskæres fra at udføre de opgaver, der er en del af veterinærpsygeplejerskernes nuværende arbejdsområde, specialviden og autorisation.

Lægemedelstyrelsen bedes således forholde sig til, hvorvidt den udstedte vejledning er fuldt ud forenelig med miljø- og fødevarerministerens bekendtgørelse nr. 1153 af 30. september 2015, om autorisation af veterinærpsygeplejersker. Denne bekendtgørelse må i øvrigt være det klare udgangspunkt for beskrivelsen af national ret og praksis på netop dette specifikke område. Lægemedelstyrelsen bedes i den forbindelse særligt forholde sig til, hvorledes man vil rubricere en eventuel rettighedsindskrænkelse af denne karakter i forhold til den forfatningsretlige beskyttelse af lønmodtagerne/borgerne og de involverede virksomheder. Det findes stærkt betænkeligt, såfremt det forudsættes, at Lægemedelstyrelsens vejledning skal indskrænke Veterinærpsygeplejerskernes virkeområde i forhold til de udstedte autorisationer. I tilfælde af konflikt mellem de to regelsæt, vil bekendtgørelsen naturligvis have forrang, al den stund, at dennes indhold ikke er i direkte modstrid med fx VMR-forordningen.

Generelt skal der opfordres til, at vejledningen ikke lægger op til en afledt ”overimplementering” eller i øvrigt indeholder upræcis gengivelse af dansk ret og praksis. Vejledning skal alene forholde sig til, hvor der skal ske udfyldning i forhold til, hvad der er national ret og praksis. Den foreslåede vejledning på veterinærområdet synes at savne en helt grundlæggende opmærksomhed over for veterinærbranchens nuværende indretning.

Såfremt veterinærbranchen skulle følge vejledningen i sin nuværende form, vil branchen, dyrene, kunderne/forbrugerne opleve en række yderst uheldige afledte konsekvenser, idet vejledningen i realiteten lægger op til, at den medarbejdergruppe, der i dag foretager langt hovedparten af arbejdet med medicin, medicinering, vejledning mv. - under tilsyn, supervision og bemyndigelse fra dyrlægen - ikke længere vil kunne udføre disse opgaver, hvorefter der vil blive behov for et meget stort antal dyrlæger fremadrettet. Og et sådan reserve er ikke til stede på nuværende tidspunkt. Derfor kan man imødesee længere behandlingstider, større omkostninger, større udgifter til forbrugerne og/eller mindre tid til det enkelte dyrs velfærd. Vejledningen vil således i værste fald have den modsatte effekt af ønsket med forordningen.

Såfremt Lægemedelstyrelsen - mod forventning - skulle fastholde den valgte tilgang, må sagen rejses af fagbevægelsen direkte over for såvel sundhedsministeren som ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Venlig hilsen

Anders Dupont Dall

Advokat/Afdelingschef
Faglig Afdeling

SERVICE
FORBUNDET